

Střípky z naší farnosti
Č. 5

Zpravodaj farnosti Kněždub

Listopad - prosinec 2012

„Kdo myslí na radost druhého, sám ji nikdy neztratí...“

Zamyšlení na téma BIŘMOVÁNÍ

V druhém čísle našeho farního zpravodaje bylo úvodní zamyšlení na téma Duch svatý. Poslední číslo v tomto roce se opět vrací k Duchu Svatému. Končí totiž Rok biřmování. Většina dospělých tuto svátost již přijala, někteří ji zanedlouho přijmou a další se teprve na tuto svátost připravují.

Mladý křesťan, který se připravuje na biřmování, se ocitá v jedné z nejdůležitějších etap svého života. Proto usiluje o to, aby uchopil víru srdcem i rozumem. Žít v Duchu Svatém znamená žít v lásce a plnit vůli Boží.

Biřmování dovršuje naše přijetí do církve. Pokud chceme, aby Duch Svatý v nás působil, začněme milovat. Začněme hledat dobro druhého, jednejme podle Božích přikázání a prokazujeme si navzájem skutky lásky. Každý den se snažme radovat z maličkostí, všimát si maličkostí a časem poznáme, jak v nás roste Boží království.

Duch Svatý má tu moc a sílu změnit i dnešní svět. Stačí jen otevřít se působení Ducha Svatého. Nespoléhat jen na svoji rozumnost a na sebe samého. Ten, kdo se rozhodne žít životem Božího dítěte a kdo požádá o Ducha Svatého skrze vkládání rukou a pomazání křížmem, dostane sílu stát se slovem i skutkem svědkem Boží lásky.

*Daruj mi **MOUDROST**, která učiní mé srdce učenlivým
a schopným naslouchat, aby mě učila v pravdě milovat věčná dobra
a dát správnou hodnotu pozemským věcem.*

*Daruj mi světlo **ROZUMU**, aby osvítilo mé myšlení Tvou božskou pravdou.*

*Daruj mi svou **RADU**, abych se mohl vždy rozhodnout
pro jistou cestu k zalíbení Bohu a naplnil Jeho vůli.*

*Daruj mi **SÍLU**, která mi nedovolí couvnout před překážkami, které se staví do
cesty mé spáse, abych bojoval proti pokušením zla a nebál se námahy a kříže.*

*Daruj mi **UMĚNÍ**, abych mohl poznávat Boha a sebe sama
a růst v dokonalosti na cestě svatých.*

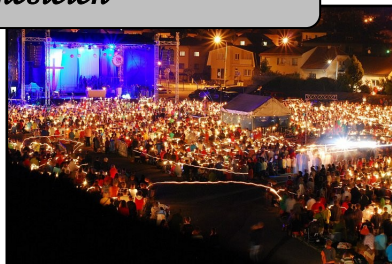
*Daruj mi **ZBOŽNOST**, abych mohl vytrvat ve službě Boží se synovskou láskou.*

*Daruj mi nakonec i **BÁZEŇ BOŽÍ**, abych neurazil Boha a neznelíbil se Jemu -
Nejvyššímu Dobru.*

Amen.

*Ze života naší farnosti
aneb co se událo
v posledních dvou měsících*

*Celostátní setkání mládeže 2012
pohledem mládeže, která se ho
z naší farnosti zúčastnila*

Celostátní setkání mládeže se uskutečňuje jedno za pět let vždy na jiném místě. Letos bylo ve Žďáru na Sázavou 14.-19. srpna. Celkem se zúčastnilo 6000 mladých lidí. Nejvíce mladých lidí přijelo z naší olomoucké arcidiecéze a to 1407 lidí. Z naší farnosti se zúčastnilo 9 lidí - z Kněždubu to byli: Zuzka Piškulová, Kristýna Nejedlíková, Maruška Šindlerová, Radka Zalubilová, Jenda Petrucha, Vlastik Šindler, Kuba Nejedlík a ze Tvarožné Lhoty: Františka Uříčářová a Barča Hrdoušková.

Měli jsme možnost navštívit různé přednášky a koncerty. Zajímavé byly taky různé svědectví, které jsme se mohli vyslechnout. Součástí programu byly i každodenní mše svaté a katecheze. Celým setkáním nás provázelo motto „Ovocem Ducha Svatého je láska radost a pokoj.“

Kristýna Nejedlíková

A tady několik otázek k celostátnímu setkání, které připravili Maruška Šindlerová a Kristýna Nejedlíková:

1. Jaké přednášky a koncerty se ti líbili?
2. Jaké svědectví tě nejvíc zaujalo a proč?
3. Jak hodnotíš celkové setkání?
4. Co ubytování a stravování?

Zuzka Piškulová

1. Líbila se mi přednáška salesiánského kněze Libora Všetuli - Stopy Boží na Youtube. Pouštěli jsme si různé klipy, o kterých jsme diskutovali. Byla příjemná atmosféra a tak. Taky byla dobrá přednáška 10 strategických úkolů v duchovním životě.
2. Svědectví rodičů Badanových. Vyprávěli o své dceři Chiaře Luce Badano, která byla před 2 lety blahoslavená. Uvědomila jsem si, že si pořád na něco stěžujeme a přitom jsou lidé, kteří mají mnohem větší problémy a přesto mají pořád úsměv na rtech. My si nemáme na co stěžovat.
3. Bylo výjimečné, protože každý den nejsem mezi tolika věřícími ☺. Jinak jsem si to užila a snad mi to i něco dalo.
4. Nemůžu si stěžovat ☺. Dobré to bylo. Spali jsme v tělocvičnách a jedli ve školních jídelnách.

Radka Zalubilová

1. Líbila se mi přednáška „Rok ve službě chudým - adopce na blízko“ a z koncertů kapela eSPe.
2. Nejvíce mě oslovilo svědectví rodičů blahoslavené Chiary Luce Badano. Někoho takového nepotkáte každý den ☺.
3. Perfektně jsem si to užila, mohlo by to být i dřív než za pět roků.
4. Stravování - dobré. Ubytování - nový zážitek, protože tolik lidí v tělocvičně jsem ještě neviděla ☺.

Kluci

(prý hromadná spolupráce, ale i tak jsme rádi, že se do ankety zapojili)

1. Koncert Michael.
2. Asi žádné.
3. Kladně.
4. Ubytování bylo slušné, stravování horší.

2. září - Žehnání aktovek

Dožínky - neděle 9. září

Ano či ne ?

Milí přátelé, drazí farníci,

k napsání tohoto článku mě inspirovala výzdoba našeho kostela, přesněji umístění dvou růžových andělů u svatostánku. Již stěhování samotného svatostánku ve mně zanechala rozporuplný pocit. Myslím, že svatostánek a v něm samotný Kristus by měl být středem kostela, tudíž i stát uprostřed a ne stranou, vlevo či vpravo. Co mi ovšem ještě více leží na srdci, jsou oni růžoví andělé. Můj názor je ten, že se k výzdobě tak ojedinelého kostela příliš nehodí, ba co víc, mně osobně tam vadí. Dle mého názoru patří do jiného období architektury než samotný chrám.

Byl jsem však i mile překvapen a to když jsem navštívil večerní adoraci. Tenkrát bylo sice v kostele přítmi a můj zrak již neslouží tak, jak bych si přál, přesto jsem spatřil něco, co mě překvapilo a potěšilo. Andělé u svatostánku chyběli. Napadlo mě, že asi mají dovolenou nebo konečně našli ten správný kostel. Leč ouha. Při následné nedělní mši svaté byli opět na svých místech a já opět přemýšlel, co se to stalo. Vždyť všichni chodíme rádi na místa, kde se cítíme dobře, všichni se rádi setkáváme se svými přáteli. I já se v našem kostele cítím příjemně, chodím k Ježíši načerpat sílu nejen duševní a psychickou, ale i tu fyzickou, přesto při pohledu na svatostánek s anděly zažívám zvláštní, poněkud nepopsatelný pocit.

Nevím, kde se andělé vzali ani kdo je ke svatostánku nechal umístit. Zda to byl náš otec Miroslav, zda to byla farní rada či někdo jiný. Když se dokončoval sokl na našem kostele a vybírala se barva, měl jsem možnost s otcem o tom hovořit. Tenkrát, jestli si vzpomínáte, byli udělány tři vzorky a kdo chtěl, měl možnost se vyjádřit či pohovořit s otcem. Ke stěhování svatostánku a jeho vyzdobení anděly nikoliv. Podle mého názoru se mohla udělat jednoduchá anketa, co se nám líbí a co ne, s čím souhlasíme a s čím nikoliv. Nemyslím, že toto všechno by mělo ležet na bedrech našeho otce Miroslava, ale i na bedrech farní rady. Vždyť i ona by měla chtít znát názory nás farníků.

Neberte, prosím, tento můj článek jako kritiku, pouze jsem chtěl vyjádřit svůj názor a zároveň vás povzbudit, ať i vy dokážete vyjádřit svou spokojenost či naopak.

Sochor Martin

Lučina – Festival na vodě

My, tvarožnohotská schóla, jsme letos opět vystoupily na již posledním ročníku Festivalu na vodě. Dolehla na nás trochu nostalgická chvílka, když jsme si uvědomily, že je to opravdu naposled, co zde vystupujeme, zvláště, když je každý ročník spojený s nejrůznějšími příhodami a také to, že jsme na několika ročnících nevystupovaly samy, ale v doprovodu bývalé skupiny Sargon. Proto jsme se rozhodly trochu obměnit náš repertoár a okořenit něčím novým. Nacvičily jsme písničky od Zuzky Smatanové, Richarda Čanakyho či Čechomoru, takže výběr byl žánrově opravdu pestrý.

Nacvičování nás bavilo nejen díky melodickým písničkám, ale i díky tomu, že jsme se scházely častěji a těšily se na Festival. Bohužel náš zpěv letos nedoprovodili Sargoni, jistě by výsledek byl mnohem kvalitnější, i tak si myslím, že jsme odzpívaly obstojně a užily si hodně legrace. Kdo se zúčastnil, si možná povšimnul závěru vystoupení, kdy se pár odvážných z našich řad vrhlo do vody v oblečení, abychom splnily to, co jsme slíbily na jednom z Festivalů na vodě Sargonům. Tehdy

Sargoni na počest zdařilého výkonu skočili do Lučiny a my jsme slíbily, že další rok se této “tradice“ ujmeme.

A co by byl Festival na vodě bez párku a kofoly (popřípadě jiných pochutin)? I letos jsme dostaly za výkon stravenky, které jsme samozřejmě hned s chutí využily. Překvapily nás skvělé kapely, atmosféra i mnohé další.

Festival na vodě byl zkrátka parádní, škoda jen, že byl poslední.

Eva Uříčářová

Myslivecká pouť 14. října

Farní drakiáda 28. září - Tvarožná Lhota

Krojované hody 21. října

*Podzimní pobyt na Hubertce 24. - 27. října
Kluci florbalisti*

*Ze života významného světce
Svatý Ambrož
7. prosince*

Ambrož přišel na svět v roce 339 v Treviru v Německu jako syn perfekta Galie. V mládí nabyt výborné vzdělání. Když jeho otec zemřel, odešel Ambrož se svou rodinou do Říma, kde nastoupil politickou dráhu. Došlo v jeho mladém životě k obratu a to když se pokoušel zprostředkovat smír po smrti milánského biskupa.

Bez vlastního přičinění byl náhle zvolen za jeho nástupce on sám, ačkoliv byl v té době ještě katechumen. Za několik dní po jmenování biskupem přijal teprve svátost křtu a o 8 dní později byl vysvěcen na biskupa. Rozdal celé své jmění mezi chudé města a pustil se do studií teologických textů, zvláště řeckých církevních otců.

Měl obrovské charisma, kterým přitahoval tisíce lidí, kteří se tak prostřednictvím Ambrože dostávaly ke křesťanství. Ambrož skládal básně a psal četné knihy. Nejznámější se stal „Ambroziánský zpěv - liturgický zpěv milánské církve. Biskup Ambrož zemřel 4. dubna 397 a jeho památka se slaví na den jeho biskupského svěcení 7. 12.

Ambrož je znázorňován s včelím úlem. Je patronem včelařů a voskařů, domácích zvířat a to vše pro svou píli.

M. CH.

Z myšlenek sv. Ambrože:

„Nikdo se nevyлéčí tím, že zraní někoho jiného.“

„Zlo v nás je mnohem horší než jakýkoliv vnější nepřítel.“

„Je opravdu úlevou, jestliže máme někoho, s kým můžeme sdílet své nitro, komu můžeme otevřít srdce a svěřit mu svá tajemství.“

*Pastorační plán
aneb co nás čeká
v následujících dvou měsících*

- 1. 11. - čtvrtek - Slavnost všech svatých
Tvarožná Lhota - 17.00,
Kněždub 18.00 + požehnání hřbitova
 - 2. 11. - pátek - Vzpomínka všech věrných zesnulých
Kněždub - 8.00 + požehnání hřbitova,
Tvarožná Lhota 17.00 + požehnání hřbitova
 - 2. 11. - setkání starších biřmovanců v 19.00 v kostele
 - 9. 11. - 18.00 nácvik starších biřmovanců
19.00 - zpověď biřmovanců + kmotrů
 - 11. 11. - biřmování - slavnostní mše svatá v 10.00
- biskup Josef Hrdlička
 - 25. 11. - neděle - setkání mladších schol ve Strážnici
 - 2. 12. - 1. neděle adventní - žehnání adventních věnců
-

➤ **Večerní adorace**

- ◆ 22. listopadu ve 20.00 hod. (čtvrtek) Tvarožná Lhota
 - ◆ 29. listopadu ve 20.00 hod. (čtvrtek) Kněždub
 - ◆ 13. prosince ve 20.00 hod. (čtvrtek) Tvarožná Lhota
 - ◆ 20. prosince ve 20.00 hod. (čtvrtek) Kněždub
-

➤ **Návštěva nemocných**

- 8. listopadu Tvarožná Lhota
 - 9. listopadu Kněždub
 - 6. prosince Tvarožná Lhota
 - 7. prosince Kněždub
-

Blížící se Vánoce

- 24. 12. - **Štědrý den** - 13.30 vánoční bohoslužba pro děti a rodiče
ve Tvarožné Lhotě, Kněždub 21.30, Tvarožná Lhota 24.00
- 25. 12. - Mše svaté - Tvarožná Lhota 9.00, Kněždub 10.00
- 26. 12. - Mše svaté - Tvarožná Lhota 9.00, Kněždub 10.00
- 27. 12. - Svátek sv. Jana apoštola - mše sv. spojená s žehnáním vína
- 27. 12. - Liga ve stolním hokeji v ZŠ
- 28. 12. - Děkanátní fotbal Vnorovy
- 30. 12. - Svátek svaté rodiny - požehnání dětem a rodičům
- Vánoční koncert - pořádá mužský sbor
- 31. 12. - Mše svaté - Tvarožná Lhota 16.00, Kněždub 17.00
- 1. 1. - Mše svaté - Tvarožná Lhota 9.00, Kněždub 10.30
- 5. 1. - Mše svatá 8.30 spojená s požehnáním koledníků
+ Tříkrálová sbírka ve Tvarožné Lhotě
- 6. 1. - Mše svatá v 10.00 spojená s požehnáním koledníků
+ Tříkrálová sbírka v Kněždubě

V čem spočívá opravdová krása Vánoc?

Vánoční svátky se blíží a je třeba se pozastavit a popřemýšlet, co je skutečně pro nás pravým smyslem Vánoc.

K tomu nám možná pomohou i myšlenky našeho otce Miroslava, který si našel čas na zodpovězení několika otázek.

Mnoho lidí si v předvánočním čase přeje mnoho štěstí. Co pro Vás znamená Štěstí?

Mnoho lidí si o vánocích přeje štěstí. Štěstí je však pro každého z nás něco jiného. Záleží asi hodně na hodnotovém žebříčku, jak ho máme v sobě nastavený, o co v životě usilujeme, za čím se ženeme. A podle toho jestli se nám daří, nebo nedaří, tak zažíváme pocity uspokojení či neúspěchu. Zažíváme pocit štěstí.

Štěstí je tedy, pro mladého člověka upřímná a opravdová láska. Pro manžele, je to opěťovaná láska partnera, pro staršího člověka opora partnera ve stáří. Štěstí je všechno to, co mohu sdílet s druhým, s druhými. Opakem je samota, opuštěnost, pocit, že jsem tu naobtěž.

Pro mne je štěstím, když se mi podaří nemyslet jen sebe, na svou práci, na své povinnosti, ale když se mohu radovat s radujícími, plakat s plačícími...

Jak vzpomínáte na Vánoce svého dětství?

Vánoce v dětství? No, co se týká dárků, byly většinou pro mne zklamáním, protože jsme dostávali většinou praktické věci - bundu, boty, kalhoty atd. Za to však to byl čas, kdy jsme mohli být se svými rodiči, hrát si, dívat se na pohádky a pojídat vánoční cukroví. Velmi tajemně na mě působila půlnoční, její slavnost, zpěvy koled, vůně jehličí, studený svěží vzduch a pozdě v noci venku. A také ten malý Ježíš v jesličkách - měl jsem pocit, že mi jako dítěti rozumí. Jsou to sice jen pocity, ale hluboko v srdci ukryté. Které mi připomínají, že i já jsem byl jednou dítě. A to je něco, jako když jsi šťastný.

Jak prožívat Vánoce, aby to byly opravdu svátky pokoje?

Trávit ho s dětmi, dát přednost jim před sebou samým, před svým pohodlím. Hrát s nimi hry, dívat se na pohádky, chodit po návštěvách. Sledovat tu jejich radost, která září z jejich očí. Vždyť není důležité, co jim dáme, ale co s nimi zažijeme. Možná, že některé věci, budou již letos s nimi společně naposled, protože příští rok budou chtít být se svými kamarády. Děti rostou rychle a nám dospělým utíká čas. Tak ať se nám to nestane i letos.

Co byste si letos nejvíce přál k Vánocům?

Aby zraněná lidská srdce našla odvahu ke smíření. Aby svá slova, sliby proměnili ve skutečnost. A aby byli po celý rok v tomto úsilí vytrvalí.

Do Nového roku možná i nějaké předsevzetí. Jaké bude letos to Vaše?

Trochu více rozumět tomu, co znamená být otcem farnosti. A taky pomoci našim novým mladým birmovancům, aby z nich vznikla skupina, jenž si věří, v modlitbě se podpírají a umějí být opravdu spolu.

Co byste do Nového roku popřál své farnosti?

Víru, naději a lásku v Ježíši Kristu. Aby našla svůj niterní, osobní vztah ke svému Pánu, aby se ho nebála, ale důvěřovala mu, vkládala do něho svou naději a měla odvahu ho opravdu milovat.

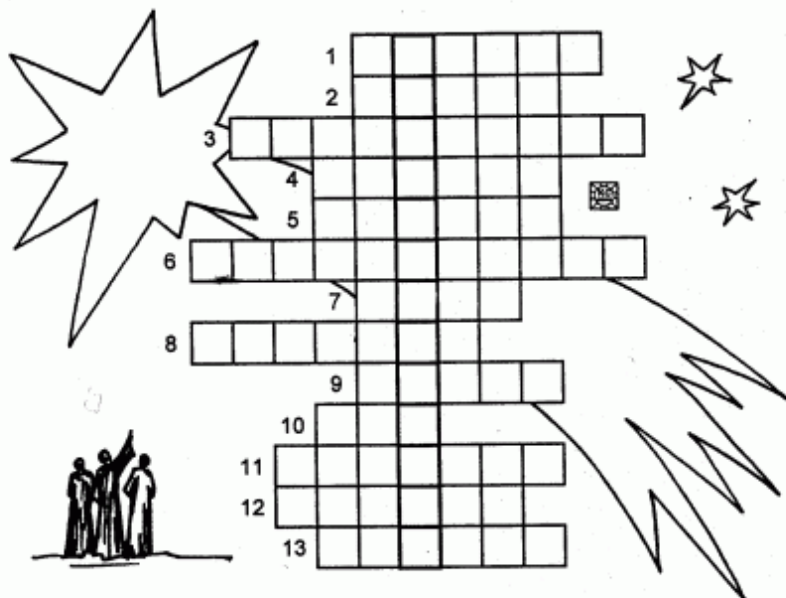
A poslední otázka: V čem spočívá opravdová krása Vánoc?

Že se Bůh stal člověkem. Je jeden z nás a přitom tak duchovně krásný, prostý hříchu a veškerého zla, byť lidská zloba, hřích ho zahubí. Přece však věří, že je možné člověka, mě, tebe, napravit. Nikdy to nevzdá, vždy bude bojovat. Prostě tě chce zachránit, neboť si tě zamiloval, jsi jeho a nikdy svou lásku k tobě nevyprová, i když je mu to mnohdy naškodu.

Bůh, se stal člověkem, abych já se mohl stát bohem, tedy bohu podobným.

TŘI MUDRCI NEZAVÁHALI

Mudrci podstoupili namáhavou a dlouhou cestu, aby se poklonili nově narozenému židovskému králi a slíbenému Mesiáši – Ježíši Kristu. My to máme mnohem lehčí, když se chceme setkat s Ježíšem. Nemusíme překonávat hory doly, ale přesto nás jedna překážka občas potkává. Až vyluštíš která, popřemýšlej, co se s ní dá dělat.

Pro správné odpovědi si vezmi na pomoc Písmo svaté.

1. Znamení, které přivedlo mudrce k Ježíšovi.
2. První dar, který mudrci přinesli.
3. Mudrci otevřeli své... (Mt 2, 11).
4. Název pro slíbeného Zachránce, kterého izraelský národ očekával.
5. Město, kde se Ježíš narodil.
6. Správný název svátku lidově zvaného „Tři králové“.
7. Co uviděli mudrci kromě matky Marie? (Mt 2, 11).
8. Druhý dar, který mudrci Ježíšovi přinesli.
9. Měsíc, do kterého připadá slavnost příchodu mudrců od východu.
10. Co přimělo mudrce, aby se vrátili do své země jinou cestou?
11. Zlý král, který nechal povraždit betlémské děti.
12. Země Ježíšova narození (tenkrát).
13. Evangelista, který popisuje příchod mudrců k Ježíšovi.

Vyhodnocení soutěže z minulého čísla

Na soutěžní otázky správně odpověděli a výhru získávají:

Petr Piškula, Jirka Piškula a Matěj Sochor

Ceny budou předány druhou neděli v listopadu. ☺

Gratulujeme!

A ještě se vrátíme k doplňkové otázce z minulého čísla:

„Co je pro mě skrytou kamerou v tom, zda se pomodlím před skákáním na trampolíně nebo ne?“

Uvádíme dva tipy, které napsaly děti:

- a) Bůh
- b) Tetička Hrušková

Správná odpověď byla

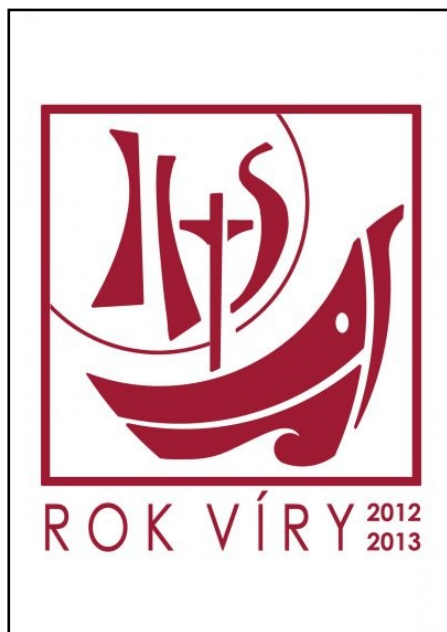
☺ SVĚDOMÍ ☺

Zmrzlinu sice nevyhrává nikdo, ale to určitě nikomu nevádí,
protože už je stejně velká zima.

„DOBŘE SVĚDOMÍ JE LEPŠÍ NEŽ TISÍC SVĚDKŮ.“
(Plautus)

Podíváme-li se do svého srdce, zjistíme, že máme hlas svědomí, jakousi vnitřní autoritu, která nám říká, co je dobré a co zlé, co máme nebo nemáme udělat ve složitých situacích. Máme potřebu cítit ve vlastním svědomí, že jednáme správně, a to i tehdy, když to znamená neuposlechnutí nějaké vnější autority. Důvěřujeme-li hlasu svého svědomí, můžeme si být jisti, že jednáme správně.

11. října 2012 zahájil Svatý otec slavením mše svaté na Svatopetrském náměstí
Rok víry,
který bude trvat do slavnosti Krista Krále příštího roku, do 24. listopadu 2013.

Jak se k tomuto Roku víry postavíme my?

Často se stává, že křesťané mají větší starost o sociální, kulturní a politické důsledky své činnosti a o víře uvažují jako o samozřejmém předpokladu života společnosti. Ve skutečnosti však už tento předpoklad nejenže není samozřejmý, ale často je i veřejně popírán. Důvodem je hluboká krize víry, která postihla množství lidí. Nelze se smířit s tím, že by sůl ztratila svou chuť a světlo zůstalo skryto.

Konkrétně je tento rok příležitostí, abychom se věnovali na jedné straně sami sobě – udělali něco pro oživení naší víry – a na straně druhé se otevřeli Duchu svatému, který nám dá sílu ke svědectví i touhu šířit poznání Ježíše uprostřed světa, ve kterém žijeme. K oživení našeho křesťanského života je možné prožít nějakou duchovní obnovu, farní misie nebo exercicie, založit ve farnosti společenství nebo obnovit to, co se rozpadlo.

V každém případě ani při organizování něčeho navenek nesmíme zapomenout, že každá skutečná obnova začíná uvnitř, v srdci každého z nás.

Příští číslo farního zpravodaje vyjde

13. ledna 2013.

Uzávěrka příspěvků je

6. ledna 2013.

Vydává: Římskokatolická farnost Kněždub
Vychází pro vnitřní potřebu farnosti. Neprodejné.

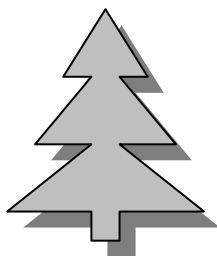
Email: farnostknezdub@seznam.cz

Web: farnost-knezdub.ic.cz

Všichni, kdo se podíleli na tomto čísle
farního zpravodaje:

Lenka Mokošová, o. Miroslav Bambuch,
Martina Šimšová, Helena Frolková
a autoři jednotlivých článků.

**Děkujeme všem, kteří svými příspěvky
obohacují farní zpravodaj!!**

Milý Bože !
Vánoce by měly
být dárů prosože
děti nemůžou přece
rydružel být tak
dlouho hodné.
Tvá Bělka

